

ગણેશજીની ચતુરાઈ

– ‘પ્રેરક વાર્તાઓ’ માંથી સાભાર

ગણપતિનું નામ તો તમે સાંભળ્યું જ હશે. દરેક શુભ કાર્ય શરૂ કરતાં પહેલાં લાંબી સૂંઘવાળા ગણેશની જ પૂજા કરવાની હોય છે.

ગણેશજી બાળપણથી જ બહુ બુદ્ધિશાળી અને શાંત સ્વભાવના હતા. તેમના મોટાભાઈ કાર્તિક્ય હતા. તે બહુ વીર, પરંતુ તેમને ગુસ્સો બહુ આવતો હતો.

એક વખત બંને ભાઈઓ વચ્ચે શરત લાગી કે પહેલાં કોણ પૃથ્વીની પરિકમા પૂરી કરે? કાર્તિક્ય ઘમંડથી બોલ્યો : “‘ગણેશ ! તમારું પેટ મોટું છે અને વાહન નાનું ઉદર છે. તમે શું આખી પૃથ્વીની પરિકમા કરવાના. મને જોજો. મારી સવારી મોર પર બેસી હમણાં પરિકમા કરી આવું છું. મોર બહુ જ જલદી જલદી દોડે છે (ઉડે છે).’’ કાર્તિક્ય તેની સવારી ઉપર બેસીને ઝડપથી ચાલ્યા.

ગણેશ હસ્યા. અહીં ગણેશજી આનંદથી, આરામથી બેસી રહ્યા. એટલામાં તેમની માતા પાર્વતીજી આવ્યાં. બોલ્યાં, “બેટા ગણેશ, તું શરત પૂરી નહીં કરે. એવું લાગે છે કે મોટોભાઈ જીતી જશે.” ગણેશજી તરત ઉઠ્યા અને નજીકના એક તળાવ પર જઈ સ્નાન કર્યું અને પાછા આવ્યા. ગણેશજીનાં માતા-પિતા બેઠાં હતાં. ભીના શરીરે માતા-પિતાની ચારેબાજુ ગ્રાણ પરિકમા કરી અને ચૂપચાપ બેસી ગયા. એટલામાં કાતિક્ય આવ્યા. તે બોલ્યા, “ગણપતિ ! તમે આ શરત હારી ગયા. મેં તમને કહું હતું ને કે તમે જીતી નહીં શકો.”

ગણેશજી શાંતિથી બોલ્યા, “હું હાર્યો નથી. સ્નાન કરી ગ્રાણ વખત માતા-પિતાની પરિકમા કરી. માતા-પિતા પૃથ્વીની બરાબર હોય છે. તેથી આ શરત હું હાર્યો નથી.”

મા પાર્વતીએ પણ ગણેશની વાતમાં હા કહી અને કાતિક્યને કહું, “ગણેશ ઠીક કહે છે. તે શરત જીતી ગયો છે.” માતા-પિતામાં શ્રદ્ધા રાખવાને લીધે ગણેશ હંમેશાં પ્રથમ પૂજારો.

